

Калинівка
Демидівський район
Рівненська область

Калинівка знаходиться на схід від села Рудки, в 4 кілометрах.

Колись, в давнину, на місці теперішнього села Калинівка, росли густі ліси в переміжку з кущами калини. Звідси і назва села.

В селі довелось почути таку легенду про походження села Калинівка.

В XII столітті серед густих лісів краю нашого було поселення хліборобів і мисливців. Тут жили горді, працьовиті та дружні люди. Та ось і на цю благодатну землю прийшло лихо. Тим лихом були монголо-татари, які десь 1241 року зненацька напали на село наприкінці весни. Дорослі жителі були в лісі: одні заготовляли для худоби сіно, другі – займалися мисливством. В селі залишились одні діти та старики. Ординці всіх їх порубали кривими шаблями. На місці трагедії згодом виростили густі кущі калини, там, де пролилася кров стариків і дітей. Калинівкою стали називати жителі своє поселення. Пізніше село припинило своє існування, щоб відродитись на цьому ж місці через 700 років.

Заснували поселення в минулому столітті поляки. Переселялися на родючі Землі Калинівки і українські сім'ї з південної частини краю – Радивилівщини, де були неродючі ґрунти.

В 50 роки ХХ століття, у зв'язку з укрупненням колгоспів і сіл, в Калинівці стали оселятися жителі сусіднього хутора Адамівка.

В роки Великої Вітчизняної війни жителі Калинівки приймали участь в русі Опору, воювали в складі УПА проти нацистських окупантів.

Теперішня Калинівка – невеличке село.

Відомі особистості, уродженці села:

Марчук Василь Климович, 1914 року народження, уродженець села Пlosка Дубенського району, сім'я проживала у селі Калинівка Демидівського району. До 1943 року колишній рядовий артилерист перебував у німецькому полоні, у таборі поблизу Берліна. У липні 1943 року мобілізований в УПА. Був направлений у картографічний інститут УПА креслярем.